

3) зорієнтованість на створення власних творчих завдань, методик, налаштованість на експериментальну діяльність;

4) готовність до подолання труднощів, пов'язаних зі змістом та організацією інноваційної діяльності;

5) володіння практичними навичками освоєння педагогічних інновацій та розроблення нових.

Ці показники виявляють себе не ізольовано, а в різноманітних поєднаннях і взаємозв'язках. Зокрема, потреба у нововведеннях активізує інтерес до найсвіжіших знань у конкретній галузі, а успішність власної педагогічної інноваційної діяльності допомагає долати труднощі, шукати нові способи діяльності, відстоювати новаторські підходи у взаємодії з тими, хто їх не сприймає.

Отже, у структурі професійно спрямованої особистості педагога готовність до інноваційної діяльності є показником його здатності нетрадиційно вирішувати актуальні для особистісно-орієнтованої освіти проблеми.

Література

1. Дичківська І.М. Інноваційні педагогічні технології: Навч. Посібник / І.М.Дичківська. – К.: Академвидав, 2004. – 352 с.

ТЕОРЕТИЧНЕ ОБҐРУНТУВАННЯ ПСИХОЛОГО-ПЕДАГОГІЧНИХ УМОВ ЕФЕКТИВНОГО ВИКОРИСТАННЯ СТИЛІВ ПЕДАГОГІЧНОГО СПІЛКУВАННЯ У НАВЧАННІ

*Робота М.Р.
Полтава, Україна*

Аналіз літературних джерел дав змогу охарактеризувати психолого-педагогічні умови формування ефективного стилю спілкування вчителя. При цьому враховувався той факт, що для учнів спілкування стає особливо значимим. Воно дозволяє не тільки утверджувати себе як особистість, а й дає можливість осягати соціальні цінності, виконувати різні соціальні ролі, формувати соціальний досвід. Лише засвоївши соціальний досвід, людина наділяється людською сутністю, набуває якості індивідуальності. Її можливості як індивіда зростають за рахунок взаємодії з іншими людьми, що забезпечує її життєдіяльність [1]. Головною умовою ефективності формування стилю спілкування є орієнтація вчителів на особистісну модель взаємодії з учнями, яка передбачає забезпечення діалогового спілкування в навчально-виховному процесі. Зазначимо, що при функціонуванні пояснювально-ілюстративних технологій навчання вчитель основну увагу приділяє трансляції готового змісту навчального матеріалу. При цьому інформація, яка визначена рамками програми, в основному подається у формі монологу [3]. Внаслідок цього однією з умов активізації процесу формування комунікативної компетентності учнів є необхідність первісного формування комунікативно-пізнавальних потреб школярів у вираженні або прийомі потрібної, цікавої, значущої думки [2, с. 339].

Таким чином, дієвість психолого-педагогічних умов формування ефективності стилю спілкування загальноосвітньої школи визначається їх здатністю творчо застосовувати отримані знання в нестандартних ситуаціях спілкування та з різними людьми; чітко висловлювати й аргументовано відстоювати свої думки; підтримувати й розвивати взаємовідносини з партнерами, обмінюватись ідеями та інформацією, впливати на хід подій і стан речей, висловлювати коментарі.

Література

1. Маркова А. К. Психология труда учителя / Аэлита Капитоновна Маркова. – М., Педагогика, 1993. -230 с.

2. Постметодика, №6 (97), 2010. (ст. 22-25) Психология взаємодії вчителя з учнями у педагогічному процесі Ю. І. Калюжна

3. Асташова Н. А. Учитель: проблема выбора и формирования ценностей / Н. А. Асташова. – М.: Московский психолого – социальный институт; Воронеж: Изд – во НПО «МОДЭК», 2000, - 272 с.

СУТНІСТЬ ЗАГАЛЬНОЇ КУЛЬТУРИ УПРАВЛІНЦЯ

*Рокотянський О.О.
Полтава, Україна*

Невід'ємними ознаками сучасного суспільства є всебічна інформатизація, масштабна трансформація, зростаюча глобалізація та всеохоплююча комунікація. За таких умов зростає роль активної, освіченої, креативної та мобільної особистості, людини, яка була б здатною успішно